

Μυρτώ Πισσαλίδου

Τέσσερα Ποιήματα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Κρατώ τόνα μου μάτι στό νερό γιατί φοβάμαι. Γυναίκα είμαι μαύρη
καί κάποτε πλούσια. Ή γυναίκα θήλυ μέ τά κοντά μου μαλλιά. Μέ τά
φιλιά μπερδεμένα σέ πορτοκάλια κι όλα μαζί στήν αγκαλιά. Αύτή
πού περπατά, αύτή πού γράφει. Ή γυναίκα πού στόν κόλπο της
κρατά τό γήινο σου μόριο και μέ γιορτή τό χρωματίζει. Αύριο
θά γεννήσει χίλια φτερά νά μου χαϊδεύουνε τή μήτρα. Ή γυναίκα
μου μέ τή ζώνη από σπαθί, έγώ. Βγάζω τό μοναδικό μου μάτι έξω
άπ' τό νερό.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Βρισκόμουν ὅπως πάντα στό δρόμο κάνοντας στά πουλιά παρέα,
ὄταν μεσημεριάτικα μου δώσανε μιά σπρωξιά και βρέθηκα στό ἐπί-
σημο τραπέζι. Στήν υγεία σου, μου λέει ὁ πολυέλαιος πού νά σκε-
φτεῖς πρωτύτερα εἶχε πέσει πάνω στούς καλεσμένους του και τούς
σκότωσε ὅλους. Μου λέει, λοιπόν ὁ πολυέλαιος: ὁ,τι ἔχεις γράφει
ῶς τώρα νά τό θάψεις μ' ἓνα ἀπό τά χρώματα πού σου προτείνω.
Τότε τά κεφάλια τῶν καλεσμένων ἀρχίσανε ν' ἀνάβουν ὀλοένα. Μ'
ἓνα πῆδο βρέθηκα κάτω ἀπ' τό τραπέζι, ἔσκαψα στά γρήγορα ἓνα
ποιήμα κι ἀπό κεί τώρα σᾶς μιλω.

ΑΝΟΙΞΗ ΕΡΧΕΤΑΙ

"Ανοιξη ἔρχεται και σὺ ζητᾶς νά κρατηθεῖς ἀπ' τά τσιγάρα. Μοῦ
λές πῶς αὐριο θά πάρεις και γιά μένα ἓνα λουλούδι. Ήταν ὁ γέρος
στήν ἀρχή, δέ λέω, πού τις νύχτες τά χρήματα του θάφτιζε φωνά-
ζοντας τά μικρά μας ὀνόματα. Τώρα ν' ἀκοῦς. Ἐγώ γεμίζω τά δωμά-
τια ζωγραφιές. Αὐριο οἱ ζωγράφοι θά πεθάνουν, ἴσως κι ἐγώ.
Ἐσὺ τό ξέρεις τό παιχνίδι νά σέ τρομάξω δέ ζητῶ, μόνο νά δεις.
—Τά χεῖλια μου θαθαίνουν. Δέν εἶναι πιά περίγραμμα κι ὑπόθεση
τσιγάρου. Ἐνα φιλι πραγματικά θαθύ μέ γεύση ἡλιου μισό μισό
μου δίνεται και τά παιδιά πηδᾶνε στά πολύφωτα εὐαίσθητα στήν
ἀσπρη κόλλα ὅπως κι ἐγώ.

ΧΡΗΜΑΤΑ

Ἐδῶ εὐδοκιοῦν αὐτά πού ἄλλοι τά λένε χρήματα κι ἐγώ χρήση
ἔξωτερική τοῦ δηλητήριου πουλω καί ἀγοράζομαι. Ὅμως
μπορῶ νά ζῶ κι ἄς παίρνω πάντα μέ τό κουτάλι τό δάκρι και πάντα
μέ τό μαχαίρι τό κομάτι τοῦ ἀνθρώπου πού ἀντιστοιχεῖ σέ μιά κα-
θωσπρέπει συνέχεια. Ὅχι, χρυσό μου κατοστάτικο, δέ σ' ἀπαρ-
νιέμαι ἔτσι, σέ χρειάζομαι γιά νά μπορέσω αὐριο τ' ἀδέρφια μου,
πρωί πρωί στήν ἀγορά, νά τά φιλήσω.

Μυρτώ Πισσαλίδου